

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. K.**

oskarżonego z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 stycznia 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 28 grudnia 2016 r., sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania

Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w P. jest zasadny.

Jak wynika z opinii lekarskiej z dnia 18 grudnia 2016 r. sporządzonej przez biegłego sądowego z dziedziny chorób wewnętrznych na podstawie dostarczonej mu dokumentacji lekarskiej, u oskarżonego M. K. rozpoznano cukrzycę drugiego stopnia wymagającej stosowania insuliny w różnych dawkach.

Ten stan zdrowia nie stanowi bezwzględnej przeszkody do uczestnictwa w postępowaniu sądowym, lecz w ocenie biegłego, nie pozwala na dojeżdżanie na rozprawę z miejsca zamieszkania oskarżonego do P..

W tej sytuacji, przyjąć należy, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, którym winien być sąd położony bliżej miejsca zamieszkania oskarżonego niż sąd właściwy.

Taka decyzja pozwoli oskarżonemu na udział w rozprawie minimalizując czas i trudy związane z dotarciem do sądu. Jak wydaje się też, aktualnie, jest to jedyna decyzja, która stworzy szansę przeprowadzenia niniejszego procesu.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, wskazując jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w R., a więc sąd, na którego obszarze właściwości oskarżony zamieszkuje.

[aw]